

стор. 4

У ПОЛОНІ ЛІФТА

З середини наступного року в місті почне діяти єдиний "рятувальний" номер

стор. 6

КОРОЛЬ И ВРЕМЯ

Сьогодні "Хрещатик" друкує казку Оксани та Дениса Жарких

Ризик перших спільних кроків

Більшість шлюбів розпадаються через чотири роки після реєстрації

Родина за рівнем довіри посідає в українців лідируюче місце, хоча не всі спроможні подолати межу "першої п'ятирічки"

Марія БЕЛЯЄВА
"Хрещатик"

Половина українців перебуває в шлюбі. Проте науковці сумніваються у рівні якості стосунків у родині. Певно, тому основною тенденцією навіть у столиці лишається зменшення реєстрації шлюбів, в той час як розлучаються найчастіше в перші п'ять років спільного життя. Втім, є і приємна звістка: українці довіряють власній родині найбільше.

В Україні в шлюбі перебувають 56 % громадян, 15 % неодружених, 7 % — в незареєстрованому шлюбі, 8 % розлучених і 12 % удівців. У порівнянні з 1990-ми кількість реєстрації шлюбів зменшилася на 2,3 %, і ця тенденція триває. В Києві та-

кі підрахунки проводять лише під час перепису населення. За даними Головного управління статистики, за перше півріччя цього року в столиці укладено 13 683 шлюби, найбільше одружувалися в Шевченківському районі, а найменше — у Со-

лом'янському, Печерському та Оболонському. Частота реєстрації розлучень у місті вдвічі менша. Лідери за розлученнями — Дарницький, Деснянський, Дніпровський та Оболонський райони.

Минулого року в Києві було зареєстровано 22 744 шлюби, а розлучилося понад 9 тисяч пар. З них найбільшу частину становили шлюби, що протрималися до чотирьох років (3162) та 5—9 років (2408). Значна частина розлучених пар ще не мали дітей (4805) або мали лише одну дитину (3862). Щодо причин розлучень є різні думки фахівців: криза інституту сім'ї, невідповідність молоді до сімейного життя, дехто стверджує, що так було завжди і це нормальний процес. Зрештою,

родина для українців є найголовнішим. Згідно з європейськими дослідженнями, що проводилися в 24 країнах, за рівнем довіри та цінності сім'ї Україна посідає одне з перших місць. Мало того, рівень довіри до родини як соціального інституту нині значно зріс — до 95 % (для порівняння: у 1994 році він становив 89 %, дані дослідження Інституту соціології НАН України "Українське суспільство: моніторинг соціальних змін"). Решту 5 % довіри поділили церква, колеги, ЗМІ, на останньому місці громадяни України поставили міліцію та уряд. Для чого українці одружуються, що цінують у шлюбі та як підготуватися до подружнього життя в столиці, читайте на стор. 3 ●

Голова КМДА відсвяткував ювілей

Фото Миколи ТИМЧЕНКА

22 листопада голова Київської міської державної адміністрації Олександр Попов святкував День народження. Газета "Хрещатик" звертається до ювіляра зі словами привітання:

"Шановний Олександр Павловичу! Газета "Хрещатик" щиро вітає Вас із ювілеєм!

Бажаємо Вам міцного здоров'я, творчої наснаги та довголіття. Нехай щастя й родинне благополуччя завжди лишаються незмінними супутниками Вашого життя".

ОФІЦІЙНО

Київський метрополітен поліпшує умови проїзду маломобільних громадян

На виконання завдань, передбачених міською програмою "Безбар'єрне середовище", станом на листопад 2010 року всі 69 входів на станції столичного метрополітену обладнано звуковими орієнтирами для пасажирів з вадами зору, повідомляє "Київський метрополітен". 119 сходових маршів, що перебувають на балансі підприємства, облаштовано з'їздами для візків, а на 25 сходових маршах зроблено з'їзди на рівні касового залу станцій. Також замінено три металеві коляскові з'їзди гранітними на станціях "Нивки" та "Святошин", встановлено 8 додаткових металевих поручнів на сходових маршах станцій "Житомирська", "Лівобережна" та "Лісова". ●

Уболівальників Євро-2012 прийматиме окрема туристична компанія

Офіційною агенцією з розміщення УЄФА Євро-2012 визначено туристичну компанію TUI travel pls. Саме на неї покладено функції розміщення цільових груп УЄФА у польських та українських містах, що прийматимуть чемпіонат. Про це повідомляє КМДА, яка надала гарантії щодо належного прийому гостей під час проведення турніру Європи з футболу 2012 року. На сьогодні для груп УЄФА, що прибудуть до Києва, в готелях уже зарезервовано понад 6 тисяч 200 номерів за потреби 7 тисяч 300. Водночас Головне управління з питань підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу працює над питанням організації процесу розміщення у Києві вболівальників. Для цього найближчим часом на конкурсних засадах буде залучено одну з провідних туристичних компаній, що має відповідний досвід. Вона надасть гостям міста повний комплекс послуг з організації розміщення, трансферу й туристичного супроводу. ●

ФОТОФАКТ

Київ отримає грант Світового банку на розроблення генплану міста

Голова Київської міської державної адміністрації Олександр Попов 19 листопада підписав офіційний договір про надання столиці України гранту на розроблення Генплану міста з Вайлом Закутом, керівником сектору міського господарства та водовідведення департаменту сталого розвитку Світового банку в Європі та Середній Азії. Як розповів Олександр Попов, завдяки цим коштам у написанні Генерального плану розвитку столиці до 2025 року візьмуть участь іноземні консультанти. Грошей з міської скарбниці не витрачатимуть. За словами Вайла Закута, сума гранту відносно незначна — 50 тисяч доларів, проте з них оплатять консультації іноземних фахівців у сфері містобудування. Крім того, така співпраця зі Світовим банком буде певним знаком для закордонних інвесторів, аби вони зацікавилися Києвом. Головною ж метою Генплану є поліпшення якості комунальних і транспортних послуг. ●

Фото Миколи ТИМЧЕНКА

АКЦІЯ

Благодійний різдвяний ярмарок

Прведуть на початку грудня у столиці представниці Міжнародного жіночого клубу Києва

Марина ЧОРНА
"Хрещатик"

До новорічно-різдвяних свят Міжнародний жіночий клуб Києва (МЖКК) під егідою КМДА 4 грудня традиційно проведе благодійний ярмарок. До нього долучаться посольства, іноземні представництва, спонсори, а також усі люди, котрі хочуть виявити добротність. Цьогоріч організатори заходу представлять відвідувачам стенди 35 країн світу. Україну представлятиме на різдвяному базарі Генеральна дирекція з обслуговування іноземних представництв КМДА.

Благодійний різдвяний ярмарок відбувається в Україні уже 18 років поспіль. Це одна з вагомих міжнародних акцій, що спрямовані на допомогу жінкам, дітям із малозабезпечених родин та сиротам. Лише торік за один день роботи ярмарку зібрано понад 2 млн грн, котрі передано для потреб малозахищених українців.

Представниці Міжнародного жіночого клубу Києва — президент Міжнародного жіночого клубу Києва Жуді Мін'є, дружина посла Фінляндії в Україні Єбба Мікельсон, керівник благодійного комітету Діна Бекова, віце-президент з фандрайзінгу Бабетт Ріфман, представник наглядової ради Наталі Бобринські — у приміщенні Торгово-промислової палати розповіли журналістам про плани щодо проведення цьогорічного благодійного ярмарку та завдання, які ставлять пе-

Фото Павла ПАЦЕНКА

Представниці Міжнародного жіночого клубу Києва обіцяють учасникам благодійного ярмарку щедре частування та святкові розваги

ред собою. Єбба Мікельсон наголосила, що ярмарок відбувається лише з благодійною метою, тому взяти в ньому участь — означає допомогти людям, які цього потребують. Зокрема пані Мікельсон сказала: "Ціни на товари нашого ярмарку значно занижені, хоча заради благодійності мало б бути навпаки... Кожен, хто візьме участь в акції, внесе свою частку в загальну справу. Дуже хочеться, щоб українці більше нам допомагали. Можемо наперед сказати, що серед інших товарів на фінському стенді буде представлено традиційне для нашої країни різдвяне пе-

риво. Мій чоловік, як і більшість інших послів, проведе на ярмарку увесь день".

Окрім ласощів, одягу, взуття і сувенірів, організатори обіцяють гостям щедру частування та розваги. На ярмарку розіграють кілька лотерей, де кожен другий білет — вигравний. У списку призів — авіаквитки, оренда автомобіля, побутова техніка тощо.

Нагадаємо, благодійний різдвяний ярмарок працюватиме з 10-ї години 4 грудня у виставковій залі Торгово-промислової палати України. Вхідний квиток можна буде придбати на вході за 30 гривень. ●

Щастя задля іншого

На перше місце українці ставлять не власні інтереси, а родинні

Марія БЕЛЯЄВА
"Хрещатик"

Зміни в суспільстві впливають на всі соціальні структури, зокрема і на сім'ю. Щоб змалювати портрет сучасної української родини, "Хрещатик" звернувся до соціологічних досліджень. Як з'ясувалося, родина для українців є своєрідним засобом виживання у кризових економічних умовах.

Причини одруження жінки і чоловіки називають різні. І для тих, і для тих на першому місці стоїть можливість жити разом з коханою людиною ("законна любов"), для чоловіків більшу роль відіграє спільність інтересів, цінностей, поглядів, для жінок — можливість народження у шлюбі дітей. Для українок важливою є матеріальна підтримка від партнера (п'ятий мотив, тоді як чоловіки винесли цей пункт на останнє, дев'яте, місце). І такі думки різняться українців від європейців, де партнерський шлюб будують на рівності економічних внесків. Серед інших домінуючих мотивів — можливість присвятити себе іншій людині та бути незалежними від батьків (дані дослідження на замовлення ПРООН "Гендерний паритет в умовах розбудови сучасного українського суспільства", 1992 рік).

Цікава картина вимальовується, коли порівняти цінності українських жінок та чоловіків ("Гендерні стереотипи та ставлення громадян до гендерної проблеми в українському суспільстві", на замовлення ПРООН, 2007). Для жінок на першому місці — створення сім'ї, а для чоловіків — матеріальне забезпечення родини. В першій трійці жінки вказують щастя власних дітей та спокій і затишок у родині. Сім'я в жіночому уявленні лишається дітоцентристською, тобто головне для них — не власне щастя, а щастя дітей. Чоловіки в топ-тріюку винесли також створення сім'ї та постійну роботу. Професійне зростання опинилося на сьомому місці, а цікава творча робота — на десятому (у жінок — на одинадцятому). Як бачимо, гроші відіграють вагомішу роль, ніж професій-

Щоб молодята розібралися в своїх стосунках заздалегідь, у Києві діють спеціальні курси підготовки до подружнього життя

не самовираження. Власне здоров'я українці поставили аж на четверте місце. А ось невід'ємній складовій шлюбу — задоволенню сексуальних потреб — вони визначили восьме (чоловіки) та 12 (жінки) місця. В останніх рядках — добре харчування, цікаве та веселе дозвілля, культурне і духовне самовдосконалення. Якщо порівняти українську родину із західною, то для європейців та американців цікаве й комфортне життя значно важливіше: вони якісно відпочивають, мандрують, цінують високий рівень життя і не поспішають народжувати дітей, які для них означають насамперед великі матеріальні витрати.

Різниця у нас і мотивація розлучень. Для західних країн головною причиною стає незадоволення якістю власного шлюбу, гальмують цей процес суворі судові справи. В нас також є проблема родинного щастя, проте на розлучення люди зважуються через це нечасто: під час кризи родина стає насамперед економічною підтримкою. "На жаль, глобальних досліджень на тему родини не про-

водять, що свідчить про несерйозне ставлення до сім'ї в нашому суспільстві, — каже старший науковий співробітник Інституту соціології НАН України Наталя Лавриненко. — Ще з часів СРСР сфері особистого життя надавали меншого значення, ніж роботі, партійній діяльності тощо. Однак родина, як правило, для кожного була на першому місці. Саме життя підштовхує людину триматися за родину, бути в "осередку суспільства", адже воно щодо громадян є ворожим. Інший момент: наскільки родинне життя є благополучним? Хоч як дивно, але чоловіки зазвичай більше задоволені шлюбом, ніж жінки, для котрих ціна шлюбу є значно вищою й інколи жертвовою".

Шлюбний майстер-клас, або Кохання має жити довго

Від 2006 року в столиці під егідою Головного управління у справах сім'ї та молоді КМДА організовано курси з підготовки

до подружнього життя (happyfamily.kiev.ua). Започаткував їх керівник програми "Щаслива сім'я" Адріан Буковинський, спочатку у Львові, а потім у Києві та Донецьку. "В нашому суспільстві є величезна проблема — криза інституції сім'ї, адже за часів незалежності маємо 57 відсотків розлучень, — розповідає керівник програми. — Головна причина — неготовність людей до подружнього життя, нерозуміння сутності шлюбу". Хто ж має готувати молодих людей до нього? Передусім власна родина, що показує, як жити та любити один одного. Другою інституцією є загальноосвітня школа, проте досі у шкільних програмах немає таких дисциплін, як статеве виховання молоді, етика подружнього життя, психологія побудови стосунків. Також на молоду людину впливають засоби масової інформації і оточення, які не лише не несуть об'єктивної інформації, а часто вносять антицінності. Наприклад, у молодіжних серіалах, що заповнили телефіри, герої

"обмінюються" стосунками, і глядачі просто не бачать постійності як цінності. Навпаки, пропагується споживацтво: живи, як хочеш, і роби, що хочеш. Але ніхто не говорить про ціну такої поведінки.

Анонімне анкетування, що проводять на курсах, свідчить: майже третина молодих людей (26%), що вирішили одружитися і подали заяви до РАГСу, вперше замислюються над змістом подружнього життя. Зазвичай своє бажання вони аргументують поверхо: хочу жити з цією людиною, народити дітей. Однак про те, як будувати міцну сім'ю, уявлення не мають.

У будь-якого подружжя виникають конфлікти, тож на питання діалогу, його побудови, ролі й значення почуттів, пошуку спільних "знаменників" відведено окремі заняття курсів. Серед інших тематичних занять — взаємне пізнання, що робити з недоліками другої половини, прощення, зрілість, шкала інтересів та пріоритетів, питання духовності. "На кожному курсі трапляються випадки, коли люди змінюють своє рішення щодо одруження — не беруть шлюбу чи переносять дату одруження, — розповідає Адріан Буковинський. — І це добра тенденція. Курси допомагають людям прийняти виважене й осмислене рішення стосовно створення сім'ї, є профілактикою розлучень". Курси відвідують як наречені, так і подружжя, навіть 50-річні, або ж молоді свідомі одиначки, які прагнуть зрозуміти логіку побудови взаємин між чоловіком і жінкою. Випускниками курсів по всій країні стало вже понад 20 тисяч пар. 22 листопада в столиці розпочалися останні щогорічні курси. Для відвідувачів вони безплатні, адже фінансуються з міського бюджету. Втім, у Адріана Буковинського є ширші плани: в складі робочої групи Міністерства сім'ї, молоді і спорту він намагається зніщувати такі курси, а також спеціальні шкільні предмети, по всій країні. "Було б чудово зробити відеосемінари, — розповідає пан Буковинський. — На жаль, поки що це залежить від бюджету, та сподіваюся, що бізнес-структури зрозуміють: інвестиція в сім'ю — важлива і престижна" ●

ПРЯМА МОВА

Які цінності є для вас найважливішими в сім'ї?

Микола ДАНІВ, пенсіонер:

— Люди повинні настільки подібатися одне одному, щоб могли подолати всі перешкоди спільно, щоб хотіли допомогти у повсякденному житті. Я кажу не про фізичне відчуття, яке не може втримати шлюб. Це має бути внутрішнє бажання двох людей. От сходяться молоді люди, а потім раз-два — і роз-

ходяться, бо виявляється, що вони різні. Щоб такого не сталося, потрібно розвивати свою індивідуальність, виховувати доброту.

Катерина ЛАНЕНКО, пенсіонерка:

— У сімейних стосунках люди повинні поважати і довіряти одне одному. Без цього міцної сім'ї не збу-

дуєш. І, звичайно, треба знаходити в собі людяність, щоб прощати, допомагати, розуміти одне одного.

Олена АЛЯМОВСЬКА, співробітниця туристичної агенції:

— Сім'я має зростати на взаєморозумінні та любові. Це для мене найважливіше. Також потрібно підтримувати одне

одного у скрутні часи. І ще у повноцінній сім'ї повинні бути діти.

Дарина ЛЕБЕГА, студентка:

— Створити любов'яку сім'ю — це одне з найголовніших завдань людини в цьому житті. Вважаю, що на першому місці у стосунках має бути кохання, взаєморозуміння і підтримка родини.

Євген ШАХ, народний артист України, актор:

— Відповім коротко. Найперше, щоб було здоров'я і вірність.

Опитувала Ірина ЩЕРБАТА, "Хрещатик"

Фото Миколи ТИМЧЕНКА

У полоні ліфта

З середини наступного року в місті почне діяти єдиний “рятувальний” номер

Наталка МАРКІВ
“Хрещатик”

За даними Держгірпромнагляду, майже 40 відсотків столичних ліфтів або вже відпрацювали свій ресурс, або перетнуть цю межу в найближчих кілька років. Тому і не дивно, що щодня в місті зупиняється приблизно з сотню підйомників. І в багатьох випадках ліфти “застряють” із людьми в середині. За нормами, обслуговуючі організації мають у розпорядженні одну годину, аби звільнити “полонених”. А от тут є проблема: в місті немає єдиного, як був за часів колишнього Союзу, номера виклику “ліфтовиків”. Тож часто розгублені люди не знають, куди подзвонити.

Біля кожного підйомника має бути розміщена інформація про те, яка саме фірма його обслуговує. Проте на практиці вона є далеко не в усіх будинках. Окрім того, майже 20 відсотків столичних ліфтів не під’єднані до диспетчерських систем у ЖЕКах. Буває, що людям доводиться витрачати дорогоцінні хвилини, аби з’ясувати, хто ж їх має порятувати. Ситуація може поліпшитися (якщо не з самими ліфтами, то принаймні з викликом аварійних служб) уже з середини наступного року, коли в місті почне діяти єдиний “рятувальний” номер, за аналогом знаменитої американської служби “911”.

Кілька років тому мій тато та дворічний син “застряли” в ліфті. Майже 40 хвилин, проведених у тісній комірчині, навчили мого малюка, а нині вже самостійного першокласника, що ліфти — це доволі небезпечний вид “транспорту”, користуватися яким можна лише з дорослими. “Люди, люди — ліфт застряг!” довго було улюбленою “гукалкою” мого сина, що викликала усмішку в усіх знайомих, окрім... дідуся. Тоді в кабіні не працювала аварійна кнопка виклику, і “полоненим” довелося просити про допомогу сусідів, які знайшли начальника будинкового кооперативу, а той уже викликав аварійну бригаду.

У багатьох киян є свої історії “як я застряг у ліфті”. Причин такого явища є кілька. Насамперед, у місті вже кільканадцять років не працює єдиний номер виклику аварійних служб — № 086. А натомість єдиної колись компанії “Укрліфт” у цій сфері працює кілька десятків компаній, і кожна з них має свої аварійні бригади, які обслуговують ліфти в будинках. А ті часто знаходяться не лише в різних районах, а й у різних частинах міста. Тому і не дивно, що з київськими заторами на дорогах для аварійників найбільше часу займає “добирання” до потрібного ліфта, ніж звільнення з нього заручників. За даними фахівців територіального управління Держгірпромнагляду,

Біля кожного підйомника має бути розміщена інформація про те, яка саме фірма його обслуговує

в Київській області та Києві майже 40 відсотків підйомників або вже відпрацювали свій термін (25 років), або незабаром перетнуть цю “межу”. Тому цілком закономірним є те, що в столиці зупиняються до сотні підйомників, часто із людьми “на борту”, щодня.

Як розповіли в Головному управлінні житлового господарства, процес порятунку має відбуватися таким чином. Людина, котра застрягла в ліфті, натискає на спеціальну кнопку виклику аварійних служб, що під’єднана до диспетчерської служби ЖЕКу чи іншої організації, на балансі якої будинок. Далі диспетчер зв’язується з фірмою, яка обслуговує підйомник, і тоді одразу ж виїжджає рятувальна бригада. На практиці ж ланки цього ланцюга так ідеально не допасовуються. Як розповів генеральний директор ЗАТ “Отіс” Михайло Пономаренко, нині в Києві лише 78 відсотків ліфтів під’єднано до диспетчерських систем спецз’язку.

“У середині та наприкінці 1980-х років у Києві діяв єдиний багатоканальний номер виклику ліфтовиків, — розповідає Михайло Пономаренко. — Тоді всі виклики записувалися на магніто-

фони, і можна було проконтролювати, коли саме надійшов дзвінок і коли виклик “погасили”. А що робиться сьогодні? Добре, що в усіх нині є мобільні телефони, і у випадку, якщо “не відповідає” кнопка виклику, можна задіяти різноманітні служби, починаючи від “швидкої”. Найчастіше ж люди набирають номер 15-51. Тамтешні диспетчери “шукають” ЖЕК, і таким чином, втрачаючи дорогоцінні хвилини, а то і десятки хвилин, знаходять рятувальні служби. Кияни від такої “чехарди” не виграють”. Окрім того, додає пан Пономаренко, колись у кожному ЖЕКу ліфтовики мали свої опорні пункти і могли оперативно надавати допомогу. Та за останні кризові роки така розкіш, як утримувати штат кваліфікованих електромеханіків, не по кишені багатьом підприємствам, особливо малим. Він зазначає, що в усіх європейських столицях 100 відсотків ліфтів охоплено диспетчерською системою, і таких проблем не виникає. Крім того, у Франції та Австрії компанія “Отіс” навчає консьєржів “азів” надання допомоги тим, хто застряг у ліфті. Бо, за статистикою, у 30 відсотках від усіх викликів пасажирів, як-

що їх грамотно проінструктовано, можуть самостійно “запустити” підйомник. Стівідсоткова диспетчеризація ліфтів дає чимало переваг як мешканцям будинку, так і комунальникам: про ліфти дбають краще, і вони служать по кілька десятиліть без жодних надзвичайних ситуацій.

Ще одна велика компанія, яка обслуговує підйомники в столиці, — “Укрліфтсервіс” (у її “підпорядкуванні” понад 3600 ліфтів) — теж заявляє, що має диспетчерську службу, і проблем із нею не виникає. Як розповів головний інженер із технічного обслуговування підйомного транспортного обладнання Леонід Малій, їхня фірма працює у восьми районах міста (крім Шевченківського та Оболонського), їх поділено на шість дільниць. Від-

повідно, є шість аварійних бригад плюс одна запасна, що в разі якихось “ускладнень” може допомогти.

“Маємо правило: надавати допомогу людям протягом півгодини від часу надходження виклику, — пояснив Леонід Малій. — На жаль, через пробки на дорогах не завжди вдається “вписатися” у цей час. А ще загальною проблемою всіх підприємств, які обслуговують ліфти, є вандалізм самих мешканців і нехтування власною безпекою. За нормативами, біля кожного підйомника має бути розміщена табличка із назвою фірми, яка обслуговує ліфт, та номером телефону аварійної служби. На практиці ці наліпки часто зривають. А потім сусіди не знають, куди звертатися, якщо хтось застряг у ліфті. Там, де в будинках працюють консьєржі, такі курйози виникають набагато рідше. Зазвичай охоронці мають базу даних усіх аварійних служб, що обслуговують будинки”.

Як розповіла диспетчер компанії “Поділліфт”, яка обслуговує частину підйомників у однойменному районі, зазвичай на день до них надходить до десяти викликів. І що цікаво, найчастіше люди застряють у неділю. “Повертаються з дач або ярмарків, перевантажують кабінку, а потім лаються, що механіки одразу ж не приїхали”, — розповів жіночий голос у слухавці. До слова, слухавку “на тому боці” підняли одразу.

Розміщують інформацію з аварійними телефонами біля ліфтів не дарма — у столиці працюють понад тридцять підприємств, що обслуговують ліфти, і відповідно, кожне із них має свої аварійні служби. Запам’ятати таку кількість “потрібних” номерів просто нереально. Крім того, буває так, що в будинках, де більше чотирьох під’їздів, частину ліфтів може обслуговувати, наприклад, “Отіс”, а частину — “Укрліфтсервіс”. На що проблему не раз звертали увагу і керівники міста. Через півтора року Київ прийматиме тисячі туристів, які незнайомі з реальними міським господарства столиці. Тому більше року всі обговорюють потребу створення єдиної рятувальної служби, на зразок американської “911”, куди б люди могли зателефонувати у випадку виникнення якихось надзвичайних ситуацій, а також проблем із ліфтами. Як повідомив начальник Головного управління з питань надзвичайних ситуацій Віталій Пшеничний, така служба почне працювати вже влітку 2011 року. Наразі розробляють статут, думають, кому ця служба буде підпорядковуватися, хто її фінансуватиме. А поки що, заходячи до ліфта, запишіть номер аварійної бригади до мобільного. Про всяк випадок... ●

ДОВІДКА “ХРЕЩАТИКА”

Деякі номери виклику аварійних бригад:

Фірма “ОТІС” (загальноміський) — 490-85-90;
“Укрліфтсервіс” — 559-12-00 (частина Виноградара, Печерський, Солом’янський, Голосіївський, Деснянський райони);
Деснянський, Дніпровський та Дарницький — 400-60-14;
Подільський район — 434-85-88, 460-81-36;
Оболонський район — 412-45-65;
Печерський район — 238-71-75.

РІШЕННЯ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ**Про передачу громадянину
Коломійцю Валерію Володимировичу у приватну
власність земельної ділянки для будівництва
та обслуговування житлового будинку, господарських
будівель і споруд у пров. Павлика Морозова, 6-а
у Оболонському районі м. Києва**

Рішення Київської міської ради № 896/1952 від 9 липня 2009 року

Розглянувши проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки, відповідно до статей 81, 116, 118, 120, 121 Земельного кодексу України Київська міська рада

ВИРШИЛА:

1. Припинити управління водоканалізації право користування частиною земельної ділянки площею 0,10 га, наданої згідно з рішенням виконавчого комітету Київської міської Ради депутатів трудящих від 06.02.51 № 237 "Про поновлення відводом Управління Водоканалізації земельних ділянок в Подільському районі під існуючу водогінну станцію, житлове селище та охоронну зону" як таке, що було виконано в повному обсязі.

2. Затвердити містобудівне обґрунтування щодо внесення змін до містобудівної документації та визначення параметрів окремого об'єкта містобудування – будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд у пров. Павлика Морозова, 6-а у Оболонському районі м. Києва.

3. Внести зміни до Генерального плану міста Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 року, а саме: територію загальною площею 0,10 га, яка передається відповідно до цього рішення, вилучити із зони зелених насаджень загального користування і перевести за функціональним призначенням до території садибної житлової забудови.

4. Внести зміни до "Програми розвитку зеленої зони міста Києва до 2010 року та концепції формування зелених насаджень в центральній частині міста", затверджених рішенням Київської міської ради від 19.07.2005 № 806/3381, виключивши з переліку озелениених територій загального користування м. Києва, що відповідають типологічним ознакам та планувальним вимогам (таблиця № 2), земельну ділянку площею 0,10 га у пров. Павлика Морозова, 6-а у Оболонському районі м. Києва.

5. Затвердити проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки громадянину Коломійцю Валерію Володимировичу для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд у пров. Павлика Морозова, 6-а у Оболонському районі м. Києва.

6. Передати громадянину Коломійцю Валерію Володимировичу, за умови виконання пункту 7 цього рішення, у приватну власність земельну ділянку загальною площею 0,10 га для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд у пров. Павлика Морозова, 6-а у Оболонському районі м. Києва.

Київський міський голова
Л. Черновецький**Про внесення змін до договору оренди земельної ділянки
від 01.07.2008 № 79-6-00632, укладеного
між Київською міською радою та товариством
з обмеженою відповідальністю "АВЕСТА-БУД"
для будівництва офісних комплексів з готелями,
закладами громадського харчування, приміщеннями
торгівельно-розважального призначення і паркінгами,
зі створенням та благоустроєм парків відпочинку,
скверів, дитячих майданчиків, із подальшими
їх експлуатацією та обслуговуванням
на Столичному шосе (урочище Бичок, ділянка 1)
у Голосіївському районі м. Києва**

Рішення Київської міської ради № 801/1857 від 9 липня 2009 року

Розглянувши технічну документацію із землеустрою щодо внесення змін до договору оренди земельної ділянки від 01.07.2008 № 79-6-00632, укладеного між Київською міською радою та товариством з обмеженою відповідальністю "АВЕСТА-БУД" для будівництва офісних комплексів з готелями, закладами громадського харчування, приміщеннями торговельно-розважального призначення і паркінгами, зі створенням та благоустроєм парків відпочинку, скверів, дитячих майданчиків, із подальшими їх експлуатацією та обслуговуванням на Столичному шосе (урочище Бичок, ділянка 1) у Голосіївському районі м. Києва Київська міська рада

ВИРШИЛА:

1. Внести зміни до договору оренди земельної ділянки від 01.07.2008 № 79-6-00632, укладеного між Київською міською ра-

дою та товариством з обмеженою відповідальністю "АВЕСТА-БУД" для будівництва офісних комплексів з готелями, закладами гро-

мадського харчування, приміщеннями торговельно-розважального призначення і паркінгами, зі створенням та благоустроєм парків відпочинку, скверів, дитячих майданчиків, із подальшими їх експлуатацією та обслуговуванням на Столичному шосе (урочище Бичок, ділянка 1) у Голосіївському районі м. Києва, а саме:

- слова "товариство з обмеженою відповідальністю "АВЕСТА-БУД" замінити словами "приватне підприємство "ГАЙЛЕНД".

2. Взяти до відома рішення Шевченківського районного суду м. Києва від 24.04.2008 по справі № 2-7181/08.

3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань земельних відносин, містобудування та архітектури.

Київський міський голова
Л. Черновецький**Про передачу громадянці Різановій Тетяні Григорівні
у приватну власність земельної ділянки
для будівництва та обслуговування житлового будинку,
господарських будівель і споруд
у пров. Павлика Морозова, 3 у Оболонському районі
м. Києва**

Рішення Київської міської ради № 903/1959 від 9 липня 2009 року

Розглянувши проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки, відповідно до статей 81, 116, 118, 120, 121 Земельного кодексу України Київська міська рада

ВИРШИЛА:

1. Припинити управління водоканалізації право користування частиною земельної ділянки площею 0,10 га, наданої згідно з рішенням виконавчого комітету Київської міської Ради депутатів трудящих від 06.02.51 № 237 "Про поновлення відводом Управління Водоканалізації земельних ділянок в Подільському районі під існуючу водогінну станцію, житлове селище та охоронну зону" як таке, що було виконано в повному обсязі.

2. Затвердити містобудівне обґрунтування щодо внесення змін до містобудівної документації та визначення параметрів окремого об'єкта містобудування – будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд у пров. Павлика Морозова, 3 у Оболонському районі м. Києва.

3. Внести зміни до Генерального плану міста Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 року, а саме: територію загальною площею 0,10 га, яка передається відповідно до цього рішення, вилучити із зони зелених насаджень загального користування і перевести за функціональним призначенням до території садибної житлової забудови.

4. Внести зміни до "Програми розвитку зеленої зони міста Києва до 2010 року та концепції формування зелених насаджень в центральній частині міста", затверджених рішенням Київської міської ради від 19.07.2005 № 806/3381, виключивши з переліку озелениених територій загального користування м. Києва, що відповідають типологічним ознакам та планувальним вимогам (таблиця № 2), земельну ділянку площею 0,10 га у пров. Павлика Морозова, 3 у Оболонському районі м. Києва.

5. Затвердити проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки громадянці Різановій Тетяні Григорівні для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд у пров. Павлика Морозова, 3 у Оболонському районі м. Києва.

6. Передати громадянці Різановій Тетяні Григорівні, за умови виконання пункту 7 цього рішення, у приватну власність земельну ділянку загальною площею 0,10 га для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд у пров. Павлика Морозова, 3 у Оболонському районі м. Києва.

7. Громадянці Різановій Тетяні Григорівні:

7.1. Виконувати обов'язки власника земельної ділянки відповідно до вимог статті 91 Земельного кодексу України.

7.2. Виконати вимоги, викладені в листах Головного управління містобудування, архітектури та дизайну міського середовища від 25.05.2009 № 19-5160, Київської міської санепідстанції від 05.06.2009 № 3424, управління охорони навколишнього природного середовища від 27.05.2009 № 071/04-4-22/2874, Державної служби з питань національної культурної спадщини від 04.06.2009 № 22-1587/9.

7.3. Виконувати умови забудови земельної ділянки згідно з АПЗ Головного управління містобудування, архітектури та дизайну міського середовища та одержати дозвіл на виконання будівельних робіт в управлінні держархбудконтролю.

7.4. Питання майнових відносин вирішувати в установленому порядку.

7.5. Забезпечити вільний доступ для прокладання нових, реконструкції та експлуатації існуючих інженерних мереж і споруд, що знаходяться в межах земельної ділянки.

7.6. У місячний термін звернутися до Головного управління земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) із клопотанням щодо організації робіт по винесенню меж земельної ділянки в натуру (на місцевість) та виготовленню документа, що посвідчує право приватної власності на земельну ділянку.

7.7. Питання пайової участі вирішити до початку будівництва відповідно до рішення Київської міської ради від 06.03.2009 № 124/1179 "Про бюджет міста Києва на 2009 рік".

8. Попередити власника земельної ділянки, що право приватної власності на землю може бути припинено у випадках, передбачених статтями 140, 143 Земельного кодексу України.

9. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань земельних відносин, містобудування та архітектури.

Київський міський голова
Л. Черновецький**Про звільнення гр. Боцюн Н. Ф.
від сплати пайової участі (внеску)
у створенні соціальної та інженерно-транспортної
інфраструктури м. Києва**

Рішення Київської міської ради № 764/1820 від 9 липня 2009 року

Відповідно до пункту 4.11 Порядку визначення розмірів пайової участі (внесків) забудовників (інвесторів) у створенні соціальної та інженерно-транспортної інфраструктури м. Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 06.03.09 № 124/1179 "Про бюджет міста Києва на 2009 рік" (із змінами і доповненнями, внесеними рішеннями Київської міської ради від 19.03.09 № 133/1189, від 02.04.09 № 141/1197, від 21.05.09 № 455/1511, від 28.05.09 № 532/1588), враховуючи звернення гр. Боцюн Н. Ф., протокол засідання постійної комісії Київської міської ради з питань бюджету та соціально-економічного розвитку від 23.06.09 № 13/37, Київська міська рада

ВИРШИЛА:

1. Звільнити гр. Боцюн Н. Ф. від сплати пайової участі (внеску) у створенні соціальної та інженерно-транспортної інфраструктури м. Києва в сумі 9,87 тис. грн. у зв'язку з будівництвом прибудов до приватного житлового будинку літ. "А" загальною площею 223,40 кв. м по вул. Костюка, 37 у Святошинському районі м. Києва.

2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань бюджету та соціально-економічного розвитку.

Київський міський голова
Л. Черновецький

Король и Время

Сказка-сон

Сьогодні "Хрещатик" продовжує друкувати казки Оксани та Дениса Жарких, які називають їх андерсизмами. Читачам пропонується казка-сон, яка, на відміну від решти казок, написана для дорослих. Авторі наповняють на тому, що казка-сон — це зовсім не фентезі, а інший стиль. У цій казці йдеться про проблеми кар'єрного зростання, політичні явища та долю лідера в суспільстві. Чекаємо відгуків і рецензій.

1

Над Черным озером стоял туман. Большое красное солнце садилось, с трудом пробивая лучи сквозь вязкую дымку. На краю берега знакомой тропой продвигался отряд рыцарей, одетых в черные плащи и шлемы. Кони перепрыгивали через ручейки, оставляли глубокие следы в мокрой земле, всадники тихо переговаривались.

— Вот и граница нашей страны. Тихо все, спокойно.

— Мы ловко обошли неприятеля, теперь он далеко.

— Не накличете беду, нам известно, что преследователь у нас Лавриус, он очень хитер и смекалист, а пленных не щадит.

Только прозвучали эти слова, как из тумана возникла большая тень воина. Он достал рог и протрубил боевой знак. Из дымки на черных рыцарей облаками полетели белые воины, и завязалось сражение.

Черные сразу были поставлены в невыгодную позицию, подставив неприятелю бок. Белые рыцари рассклеи их отряд пополам, отрезав возможность объединиться и отступить. Черные быстро поняли, что обречены, но упорно сопротивлялись. Вдруг один из них заметил тропинку, которая вела в туман.

— Сюда, отступаем! — крикнул он товарищам по несчастью. Всадники, скинув наступающих, устремились по тропинке. Вскоре они оказались высоко над озером, но на самом краю обрыва. Только затихло преследование и беглецы перестали слышать коней противника, как сверху на них полетели камни и стрелы. Рыцари срывались и падали в воду. Те, кому удалось удержаться на тропе, с ужасом посмотрели вниз. Сверху было хорошо видно, как возле падающих зажигались глаза Священных сомов, как эти рыбы подплывали ближе к жертвам и живьем глотали несчастных.

— Мы сдаемся! Пощадите! — взмолился главарь черных. Рыцари встали на колени. Из тумана выехал рыцарь в красивом белом шлеме с перьями. Он подъехал к поверженным и посмотрел им в глаза. Рыцари опустили головы. Они знали — Лавриус никогда не берет пленных.

— Я принимаю вашу сдачу, сдавайте оружие и следуйте за нами. Никто ничего худого вам не сделает. Это я, Лавриус, вам говорю.

У пленных отобрали оружие, выстроили их в колонну и повели. В это время из тумана появилась женщина. Она была достаточно молода, но не юна, бледна, одета в старомодные белые одежды и простоволоса.

— Солдат, — обратилась она к Лавриусу, — а не видал ли ты моего маленького сына?

— Сына? — удивился Лавриус, он не ожидал увидеть здесь живую душу. — Какого сына?

— Моего сына, солдат, — сказала женщина так просто и уверенно, что и возразить было невозможно. — Сына, солдат, я на этой войне потеряла. Своего маленького сына.

Лавриус спешил, подошел к женщине, снял шлем и заглянул ей в глаза.

— Я Лавриус, начальник передового отряда Его Величества.

— Сегодня, — ответила женщина.

— Что сегодня? — не понял рыцарь.

— Сегодня ты, Лавриус, начальник отряда Его Величества, — спокойно сказала женщина.

— Ты меня знаешь? — удивился воин.

— Я тебя знаю, ты смелый и опытный воин, — спокойно и с достоинством сказала об этом женщина.

Лавриус снял с себя плащ и накинул его на хрупкие плечи собеседницы.

— Согрейся, мать, а сына твоего мы найдем. Повстречаем — вернем тебе.

Воин вскочил на коня и прищпорил его.

— Лавриус, — так же спокойно сказала женщина, — сегодня Король тебя наградит.

— Спасибо, мать, на добром слове, — усмехнулся всадник.

— И еще одно, — собеседница повернула к рыцарю красивое бледное лицо. — Лавриус, остерегайся Король!

2

Лавриусу было приятно ожидание награды. Об этом он мечтал еще с детских лет. Он видел, как по центральной площади проходили гордые ряды воинов, и Король награждал достойных. Рыцари выходили под ликование толпы, а маленький Лавриус все хотел отдать, чтобы быть на их месте. Он пошел служить в отряд на самый опасный участок на границе, сражался, научился выживать в бою и дослужился до командования отрядом. Война шла с переменным успехом. Удачи сменялись поражениями, но поражения были не фатальные, а потому закончить войну надежда была. Войска часто действовали несогласованно, но спасало то, что координация противника была тоже невысокой. Тогда Лавриус сам выследил передовой отряд противника и разбил его наголову. В таких случаях Король жаловал награду. И

Лавриус душой понимал, что это заслуженная награда, та, которую он ждал всю жизнь.

Но не только для наград сражался Лавриус. Благородный юноша видел, как от войны страдает его страна, и хотел навеки победить черных рыцарей, которые вторглись в нее. "Закончится война — закончатся и беды", — не раз говаривал себе Лавриус, когда видел горящие дома и разоренных крестьян.

С этими мыслями он ехал в столицу. Первым по дороге Лавриуса встретил его начальник барон Шелчок. Он душевно приветствовал героя и присоединился к нему вместе со своим штабом и канцелярией. Вскоре со всех дорог, путей и дорожек к победителям начали присоединяться войска: тяжелая кавалерия, легкая кавалерия, ближняя артиллерия, дальняя артиллерия, малое казначейство, большое казначейство...

— Мы все идем праздновать победу нашей армии, — объяснил барон. — А если кого-то с собой не возьмем — обидятся, а как армии без крепкой дружбы?

— А почему же они впереди нас идут? — недоумевал Лавриус.

— Устав, батенька, устав! По уставу сначала гвардия, потом кавалерия, потом артиллерия, потом интенданты. Ну, и мы...

— Но ведь так Король не увидит победителей, — не сдавался молодой воин.

— Король увидит свою армию. Он, король Славногнет, все увидит!

— Да и победа не большая, — продолжал возражать молодой воин.

— Это не наша задача определять большая победа или меньшая. Скажут большая — значит, большая.

Лавриус грустно улыбнулся. Мечта жизни превратилась в маскарад, фарс. Победа, к которой он шел много лет, растаскивалась у него на глазах посторонними людьми. Он вспомнил слова наивной женщины. "Надо будет ей сказать, что Король меня обязательно наградил. Она должна верить в хорошее!"

3

Король Славногнет был в хорошем настроении и принимал парад у своих победивших войск. Его приветственную речь восхищенная толпа и войска поняли еще до того, как он открыл рот. В воздухе витала атмосфера праздника и победы. Король было слышно, как радостные придворные обсуждали между собой детали операции: — Дерзкая атака...

— Блестящая финансовая операция...

— Хороший процент накоплений...

— Своевременная покупка новой партии оружия...

К монарху подбежал запыхавшийся министр с большим списком награжденных:

— Ваше Величество, этих героев ждет дворец. Награды мы уже изготовили.

Славногнет поднял брови:

— Опять одни и те же?

— Но что делать, если других героев у нас нет...

Король посмотрел на колонну, завершающую парад. Его взгляд остановился на Лавриусе.

— А вот этот молодой человек, он мне нравится. Внесите его в список!

— Ваше Величество, но, возможно, этот молодой командир не имеет никакого отношения к победе...

— Ну и пусть не имеет. Тем больше обрадуется награде и будет хорошо служить.

— Хорошо-с! Эй, служивый! Тебя король во дворец зовет. Наградить будет.

У Лавриуса, не слышавшего разговора короля и министра, екнуло сердце. Вот он какой, король Славногнет! Нашел истинного победителя и решил его наградить лично!

Когда министр увидел слезы радости у молодого рыцаря, то подумал, что Славногнет, как всегда, прав и молодежь надо поощрять к подвигам.

4

Перед Лавриусом предстал дворцовый зал в Башне с Часами. Попасть в Башню с Часами мог не каждый житель королевства, а очень заслуженный. К моменту прихода туда Лавриуса в зале стояла заметная толкотня. Молодой человек снова упал духом, но как только появился король и стал вручать награды, то о Лавриусе вспомнили в числе первых. Когда же рыцарь встал на одно колено, к Славногнету быстро подошел министр и прошептал:

— Он идет.

Лицо короля выразило испуг, и он почти бросил Лавриусу награду. Потом повернулся спиной и покинул зал. Министр зачерпнул рукой оставшиеся ордена и медали и бросил их в толпу. Тут же от стен отошли стражники и начали вытеснять народ из зала. Все это привело Лавриуса в смятение — совсем не так он представлял осуществление своей давней мечты.

Между тем, толпа, несмотря на неласковое поведение стражников, и не думала расходиться.

— Награды! Награды!!! — алчно кричали заслуженные люди королевства.

— Награды?! — удивился министр. — А кто всю армию отвел в столицу? Черные уже захватили четырнадцать деревень и два города. Идите, отбейте их — и будут вам награды!

Лавриуса не надо было просить дважды, и он покинул дворец.

Когда Лавриус покинул пределы площади, на него обратили внимание несколько девушек.

— Привет, герой! — крикнула самая бойкая из них и махнула рукой. Тут до рыцаря дошло, что с сегодняшнего дня он герой, и на груди его светится награда, врученная самим королем. Он подошел к девушкам, те смотрели на героя с нескрываемым интересом:

— Гвардеец?

— Нет, Лавриус, начальник передового отряда Его Величества, — представился молодой человек. — Кавалер ордена Банта, — прибавил он для важности.

Лица девушек изменились, казалось, они потеряли к нему всякий интерес.

— Ну, давай, топай в свой передовой отряд. Ходят тут всякие, девушкам голову морочат! — отогнала кавалера бойкая.

Лавриуса как будто облили ведром холодной воды.

Всю дорогу на окраины он думал о том, почему девушки так странно к нему отнеслись, почему лучшие люди государства так униженно выпрашивали награды и кого боялся могущественный король ●

(Далі буде)

ПЕРЕДПЛАТА на 2011 рік

НА ГАЗЕТУ

«ХРЕЩАТИК»

ЗА ПІВЦІНИ

АДРЕСА:

01034, м. Київ,

вул. Володимирська, 51-б

ТЕЛЕФОН: 234-27-35

ІНДЕКС ЩОДЕННОГО ВИПУСКУ (ВТ, СР, ЧТ, ПТ) **61308** ІНДЕКС ЧЕТВЕРГОВОГО ВИПУСКУ (З ПРОГРАМОЮ ТБ) **22094**

Передплатні ціни

на місяць —40 грн. 90 коп.	на місяць —10 грн. 90 коп.
на 3 місяця —122 грн. 10 коп.	на 3 місяця —32 грн. 10 коп.
на 6 місяців —242 грн. 55 коп.	на 6 місяців —62 грн. 55 коп.
на 12 місяців — ..483 грн. 90 коп.	на 12 місяців — 123 грн. 90 коп.

Пільгова передплата з доставкою газети в поштову скриньку

на місяць —21 грн. 50 коп.	на місяць —6 грн. 50 коп.
на 3 місяця —64 грн. 50 коп.	на 3 місяця —19 грн. 50 коп.
на 6 місяців —129 грн. 00 коп.	на 6 місяців —39 грн. 00 коп.
на 12 місяців — ..258 грн. 00 коп.	на 12 місяців — ..78 грн. 00 коп.

Оформлення проводиться в редакції

КИТАЙСЬКИЙ ЦИРК

КОНЦЕРТ-ЗАЛ КОБЗОВ
www.kobzov.ua

ПІД ПАТРОНАТОМ ПОСОЛЬСТВА КНР

ВЖЕ У КИЄВІ!

Розклад вистав:

Пт. - 19:00

Сб., Нд. - 13:00; 17:00

вул. Дегтярівська, 7А

93-03 (з моб)

Лук'янівська 455-85-85

23, 24 листопада НР УКРАЇНА

Балет **ІГОРЯ МОЙСЕЄВА**

BonapArt
Event Catering Company
ПРЕЗЕНТУЄ КОМПАНІЯ
WWW.BONAPARTE.COM.UA

Інформаційний партнер:
ХРЕЩАТИК
Київська муніципальна газета

ТОПІС

5

24

HITECH advertisement

ГЕНЕРАЛЬНИЙ МЕДІАПАРТНЕР
Радіо Алла
99.4FM

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ АНСАМБЛЬ НАРОДНОГО ТАНЦЮ ІМЕНІ **ІГОРЯ МОЙСЕЄВА**
"ТАНЦІ НАРОДІВ СВІТУ"
ПОСТАНОВНИК ВСІХ ТАНЦІВ ІГОР МОЙСЕЄВ
287-87-87 WWW.PARTER.UA

БЛАГОДІЙНИЙ КОНЦЕРТ

Не дай СНІДу шанс!

gtz

ДІЗНАЙСЯ БІЛЬШЕ ПРО ВІЛ/СНІД:
0-800-500-451
(безкоштовні дзвінки зі стаціонарних телефонів, цілодобово)

3 грудня, 18:00
НПМ «Україна»

Відкрите акціонерне товариство "Укртрансфат"

відповідно до ст. 43 Закону України "Про господарські товариства", а також пункту 11.7 статуту повідомляє про доповнення на вимогу акціонера порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів, які скликаються на 3 грудня 2010 року таким питанням:
6. Внесення змін та доповнень до статуту та Положення про правління Товариства.

Інформація Фонду приватизації комунального майна Голосіївського р-ну м. Києва

Підлягають приватизації шляхом викупу:
ПЕРЕЛІК
приміщень та будівель, що належать до комунальної власності Голосіївського району м. Києва та пропонуються на приватизацію шляхом викупу

№ п/п	Назва об'єкта приватизації	Адреса об'єкта приватизації (приміщення, будівлі, споруди)	Площа (приміщення, будівлі, споруди), кв. м
1.	Нежиле приміщення	пр-т Науки, 13 (літ. А)	166,2
2.	Нежиле приміщення	вул. Микільсько-Ботанічна, 6/8 (літ. А)	83,0
3.	Нежиле приміщення	вул. Горького, 57-Б	106,5

КАРАОКЕ ПО-УКРАЇНСЬКИ
АБО ЗАСПІВАЙ ІЗ ЗІРКОЮ!

454-00-33

ЩОРАНКУ

